A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2020. október 28.*

„Európai uniós védjegy – Törlési eljárás – TARGET VENTURES európai uniós szóvédjegy – Feltétlen törlési ok – Rosszhiszeműség – A 207/2009/EK rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja (jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 59. cikke (1) bekezdésének b) pontja)”

A T-273/19. sz. ügyben,

a **Target Ventures Group Ltd** (székhelye: Road Town [Brit Virgin-szigetek], képviselik: T. Dolde és P. Homann ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselik: Sipos P. és V. Ruzek, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

a **Target Partners GmbH** (székhelye: München [Németország], képviselik: A. Klett és C. Mikyska ügyvédek),

az EUIPO második fellebbezési tanácsának a Target Ventures Group és a Target Partners közötti törlési eljárással kapcsolatban 2019. február 4-én hozott határozata (R 1684/2017-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács),

tagjai: A. M. Collins elnök, V. Kreuschitz és G. Steinfatt (előadó) bírák,

hivatalvezető: R. Ūkelytė tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2019. április 24-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az EUIPO-nak a Törvényszék Hivatalához 2019. július 19-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozó félnek a Törvényszék Hivatalához 2019. július 17-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a 2019. december 3-i pervezető intézkedésre, és a felperesnek az arra adott, a Törvényszék Hivatalához 2019. december 10-én benyújtott válaszára,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel a 2020. június 26-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 A beavatkozó fél, a Target Partners GmbH (székhelye: München [Németország]) egy kockázatitőke-alap. 2002 óta többek között a „targetventures.com” doménnév, és 2009 óta a „targetventures.de” doménnév jogosultja. Az e doménnevek alatt regisztrált internetes oldalak tartalma azonban csupán a TARGET PARTNERS-re utalt, arra a megjelölésre, amellyel a beavatkozó fél a szolgáltatásait kínálja. Ezek az oldalak ugyanis csak a beavatkozó fél hivatalos oldalára, a „www.targetpartners.de”-re irányították át, sőt annak tartalmát jelenítették meg.

2 A felperes, a Target Ventures Group Ltd (székhelye: Road Town [Brit Virgin-szigetek]) azt állítja, hogy szintén kockázatitőke-alap. Úgy érvel, hogy a TARGET VENTURES megjelölés alatt tevékenykedik az orosz kockázati tőke piacán 2012 óta, valamint az Európai Unió piacán legalább 2013. március 8. óta. 2013. december 23. és 2014. december 18. között ugyanezen megjelölés alatt pénzügyi és valutaszolgáltatásokat nyújtott az Unióban székhellyel rendelkező öt vállalkozásnak. Pénzügyi hozzájárulásának ellenszolgáltatásaként a saját befektetői javára részesedést szerzett e vállalkozásokban. E befektetéseket több internetes szakoldal, valamint az említett vállalkozások internetes oldalai tanúsítják.

3 A felperes társaság két tagja, illetve egy TARGET VENTURES néven eljáró harmadik személy, valamint a beavatkozó fél egy képviselője részt vett a 2014. november 13-án és 14-én Londonban (Egyesült Királyság) tartott, a befektetési ágazatban jól ismert konferencián. 2014. november 13-án egy befektetők felkutatásával foglalkozó fiatal vállalkozás képviselője két e-mailt küldött e három személynek közösen címezve, utónevükön szólítva őket. E-mail-címeik, melyek @targetpartners.de-re, illetve @targetventures.ru-ra végződnek, láthatók voltak.

4 2015. január 27-én a beavatkozó fél az európai uniós védjegyről szóló, módosított 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.; helyesbítés: HL 2017. L 142., 104. o.; helyébe lépett az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet [HL 2017. L 154., 1. o.]) alapján európai uniós védjegybejelentést nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO). A lajstromoztatni kívánt védjegy a TARGET VENTURES szómegjelölés (a továbbiakban: vitatott védjegy) volt.

5 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 35. és 36. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében tették, az egyes osztályoknak megfelelő alábbi leírással:

– 35. osztály: „Reklámozás, üzletvezetés, kereskedelmi ügyletek, tanácsadás vállalkozások számára, irodai munkák”;

– 36. osztály: „Pénzügyi ügyletek, valutaügyletek; a fizetésekkel és fizetési megbízásokkal kapcsolatos elektronikus kommunikációs rendszerek és fizetési rendszerek kivételével.”

6 A védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2015. február 18-i 33/2015. számában hirdették meg. A vitatott védjegyet 2015. május 28-án az 13685565. számon lajstromozták.

7 Miután egy őt a felperessel összetévesztő ügyfél 2015. július 7-i elektronikus leveléből értesült a felperes által 2016. július 16-án Berlinben (Németország) szervezett reklámeseményről, a beavatkozó fél eltiltó levelet intézett a felpereshez, és a Landgericht Berlinhez (berlini regionális bíróság, Németország) fordult ideiglenes intézkedés iránti kérelmével, amelytől az eljáró ítélkező testület elnöke által megfogalmazott fenntartásokat követően elállt.

8 2015. július 13-án a felperes a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja (jelenleg a 2017/1001 rendelet 59. cikke (1) bekezdésének b) pontja) alapján törlési kérelmet nyújtott be a vitatott védjeggyel szemben a fenti 5. pontban említett valamennyi szolgáltatás vonatkozásában.

9 2017. május 25-én a törlési osztály a törlési kérelmet teljes egészében elutasította.

10 2017. július 28-án a felperes a 207/2009 rendelet 58–64. cikke (jelenleg a 2017/1001 rendelet 66–71. cikke) alapján fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a törlési osztály határozata ellen.

11 2019. február 4-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az EUIPO második fellebbezési tanácsa elutasította a felperes által benyújtott fellebbezést, megállapítva, hogy a felperes nem bizonyította a beavatkozó félnek a vitatott védjegy bejelentésekor fennálló rosszhiszeműségét.

12 E következtetés levonásához a fellebbezési tanács először is úgy ítélte meg, hogy mivel a 2017/1001 rendelet 59. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt feltétlen törlési okon alapuló törlési kérelmet bármely természetes vagy jogi személy benyújthatja, a felperesnek nem kell bizonyítania a keresetindításhoz fűződő jogi érdekét, így csekély jelentőséggel bír, hogy az általa benyújtott iratok nem tették lehetővé annak megállapítást, hogy a TARGET VENTURES megjelölés alatt ténylegesen ki járt el.

13 Másodszor, a fellebbezési tanács helybenhagyta a törlési osztály azon megállapításait, amelyek szerint a felperes nem bizonyította, hogy a beavatkozó fél tudomással bírt volna a felperes által, illetve a TARGET VENTURES megjelölés alatt tevékenykedő harmadik személy által az Unióban kínált szolgáltatásokról. A felperes azt sem bizonyította, hogy a beavatkozó fél vélelmezett tudomással bírt volna e tevékenységéről. A TARGET VENTURES megjelölésnek a felperes vagy harmadik személy által Európában történő használata nem volt olyan mértékű, hogy észszerűen feltételezhető lenne, hogy e megjelölés a vásárlóközönség és az érintett versenytársak által jól ismert vagy elismert volt a vitatott védjegy bejelentésének időpontjában. A TARGET VENTURES megjelölés 2015. január 27. előtt Európában történt használatának viszonylag rövid időtartama miatt a felperesnek bizonyítania kellett volna a használat fokozott intenzitását, vagy legalábbis a tevékenység felé irányuló széles körű médiafigyelmet. Márpedig a fellebbezési tanács szerint ezek az elemek hiányoznak, így nem feltételezhető, hogy a beavatkozó félnek tudomása volt, vagy legalábbis tudomásának kellett volna lennie a felperes vagy harmadik társaság TARGET VENTURES megjelölést használó kereskedelmi tevékenységéről. Következésképpen a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt feltételek egyike nem teljesül, így a törlési kérelmet el kell utasítani.

14 Harmadszor, a fellebbezési tanács úgy találta, hogy még abban az esetben is, ha a felperes bizonyította volna, hogy a beavatkozó fél tudott vagy tudnia kellett volna arról, hogy a felperes vagy egy harmadik személy a vitatott védjegy bejelentésének időpontját megelőzően használta a TARGET VENTURES megjelölést, nem bizonyította, hogy a beavatkozó félnek nem állt szándékában e védjegyet használni, hanem kizárólag a felperes európai piacra való belépését kívánta megakadályozni. Éppen ellenkezőleg, a beavatkozó fél által előterjesztett bizonyítékok azt mutatják, hogy jogos kereskedelmi érdeke fűződött a vitatott védjegy lajstromozásához.

15 Azon kérdés, miszerint a fenti 1. pontban említett doménnevek beavatkozó fél általi használata a TARGET VENTURES megjelöléshez fűződő korábbi jogokat keletkeztetett-e, nem releváns, mivel elegendő, ha a vitatott védjegy lajstromozása jogos kereskedelmi érdeket követett. Ennek keretében a

fellebbezési tanács megjegyezte, hogy a beavatkozó fél által benyújtott bizonyítékokból kitűnik, hogy a beavatkozó fél „a [szóban forgó] megjelölést a vitatott védjegy [lajstromozási] kérelme előtt bizonyos mértékben használta”.

16 Így a fellebbezési tanács szerint nem zárható ki, hogy a beavatkozó fél a vitatott védjegyet vagy azért jelentette be, mert ki kívánta terjeszteni a TARGET VENTURES megjelölés használatát, vagy azért, mert „meg kívánta védeni ügyfeleit egy esetleges összetévesztéstől”, amint azt a 2015. július 7-i elektronikus levél is alátámasztja (lásd: fenti 7. pont). Jóllehet ezt az elektronikus levelet a vitatott védjegy bejelentésének időpontját követően küldték el, az bizonyítja, hogy legalább egy ügyfél összekapcsolta a TARGET VENTURES megjelölést a beavatkozó féllel. A jelen esetben a vitatott védjegy bejelentése mögött álló üzleti logika a beavatkozó fél azon jogos igénye volt, hogy megvédje a TARGET PARTNERS védjegyén felül a VENTURES kockázatitőke-szolgáltatásainak leírásával kiegészített TARGET megkülönböztető nevét, az ügyfelei tudatában felmerülő bármiféle összetévesztés elkerülésének érdekében.

A felek kérelmei

17 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére, az EUIPO törlési osztálya és második fellebbezési tanácsa előtti eljárásban felmerült költségeket is beleértve.

18 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– kötelezze a felperest a költségek viselésére.

19 A beavatkozó fél azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet, és tartsa fenn hatályában a megtámadott határozatot;

– kötelezze a felperest a költségek viselésére.

A jogkérdésről

20 Keresetének alátámasztására a felperes a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának, valamint 75. cikkének (jelenleg a 2017/1001 rendelet 94. cikke) megsértésére alapított két jogalapra hivatkozik.

21 Első jogalapjának alátámasztására a felperes egyrészt lényegében arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács hibákat követett el annak értékelése során, hogy a beavatkozó fél előzetesen tudomással bírt-e a TARGET VENTURES megjelölésnek a felperes által a kockázatitőke-szolgáltatások tekintetében történő használatáról. A felperes szerint a beavatkozó félnek legalábbis tudnia kellett volna, hogy a felperes a TARGET VENTURES megjelölést használja az Unió területén és máshol, először is a befektetési szakmai konferencia alkalmával kapott két elektronikus levél okán (lásd: fenti 3. pont), másodszor pedig, mivel a vitatott védjegy bejelentésének időpontjában a felperes e megjelölést már intenzíven használta az Unión kívüli kockázatitőke-szolgáltatások vonatkozásában, és több mint egy éve elkezdte azt használni az Unió területén is. A TARGET VENTURES megjelölés alatt tevékenykedő felperes tehát már ismert volt a kockázatitőke-ágazat jelentős szereplőjeként.

22 Másrészt a beavatkozó fél nem használta e megjelölést a szolgáltatásai kereskedelmi származásának jelölésére, és nem is állt szándékában ezt tenni. A vitatott védjegy bejelentésének időpontjában a beavatkozó fél szándéka inkább az volt, hogy a védjegyet más célokból használja, többek között a TARGET PARTNERS védjegy megerősítése vagy oltalma céljából, vagy azon célból, hogy megakadályozza általában a harmadik személyeket és/vagy különösen a felperest a TARGET VENTURES megjelölés használatában mivel e megjelölések összetéveszthetőséget eredményezhetnek. Márpedig azon tény, miszerint a beavatkozó fél 2002 óta rendelkezik a „targetventures.com” doménnévvel, nem támaszthatja alá azt az állítást, hogy jogos érdeke fűződik a vitatott védjegy tizenhárom évvel később történő bejelentéséhez, különös tekintettel arra, hogy e doménnevet soha nem használták, hanem az legfeljebb a „www.targetpartners.de” internetes oldalra irányított át. Az ilyen átirányítás nehezen minősíthető „bizonyos mértékű használatnak”. A fellebbezési tanács nem értékelte helyesen az események időbeli sorrendjét sem. Következésképpen a fellebbezési tanács az ügy körülményeinek átfogó értékelése keretében tévesen állapította meg, hogy a beavatkozó fél nem járt el rosszhiszeműen a vitatott védjegy bejelentésekor.

23 Az EUIPO és a beavatkozó fél lényegében úgy vélik, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a beavatkozó fél a vitatott védjegy bejelentésekor tudott volna vagy tudnia kellett volna arról, hogy a felperes az Unió piacán a TARGET VENTURES megjelölést használja az érintett szolgáltatások vonatkozásában. Mindenesetre e megjelölésnek a beavatkozó fél általi, akár az európai uniós védjegyként történő lajstromozását megelőzően, akár azt követően történő használata tanúsítja, hogy e lajstromozást jogos kereskedelmi érdek indokolta.

24 Elöljáróban pontosítani kell, hogy még ha a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban időbeli hatályánál fogva és a vitatott védjegy bejelentésének időpontjára tekintettel – amely időpont a törlési kérelmek tekintetében az alkalmazandó anyagi jog meghatározása szempontjából döntő jelentőségű (2018. november 29-i Alcohol Countermeasure Systems [International] kontra EUIPO ítélet, C-340/17 P, nem tették közzé, EU:C:2018:965, 2. pont, 2020. április 23-i Gugler France kontra Gugler és EUIPO ítélet, C-736/18 P, nem tették közzé, EU:C:2020:308, 3. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat) – a 2017/1001 rendelet rendelkezéseit alkalmazta is, a jelen jogvitára a 207/2009 rendelet anyagi jogi rendelkezései irányadók, és a 2017/1001 rendeletre való hivatkozásokat úgy kell értelmezni az anyagi jogi szabályokat illetően, hogy azok a 207/2009 rendelet rendelkezéseivel tartalmilag megegyező rendelkezésekre hivatkoznak, anélkül hogy ez kihatna a megtámadott határozat jogszerűségére. A 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében az európai uniós védjegyet az EUIPO-hoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján törölni kell, ha a megjelölést rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

25 Míg az általános nyelvhasználatban elfogadott szokásos jelentése szerint a „rosszhiszeműség” fogalma tisztességtelen szándékot vagy gondolkodásmódot feltételez, e fogalmat ezenkívül a védjegyjogi összefüggésben, azaz a gazdasági tevékenység körében kell értelmezni. E tekintetben az egymást követően elfogadott, a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.), a 207/2009 és a 2017/1001 rendelet ugyanazt a célt követi, nevezetesen a belső piac megteremtésének és működésének célját. Az európai uniós védjegyre vonatkozó szabályok többek között az Unióban a torzulásmentes verseny rendszeréhez való hozzájárulásra irányulnak, amely rendszerben a vállalkozásoknak – ahhoz, hogy vásárlóikat áruik vagy szolgáltatásaik minősége révén meg tudják tartani – lehetőségük kell, hogy legyen olyan megjelölések lajstromoztatására, amelyek lehetővé teszik a fogyasztó számára, hogy az összetévesztés veszélye nélkül megkülönböztessék ezen árukat vagy szolgáltatásokat a máshonnan származóktól (lásd: 2019. szeptember 12-i Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret kontra EUIPO ítélet, C-104/18 P, EU:C:2019:724, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; lásd továbbá ebben az értelemben: 2020. január 29-i Sky és társai ítélet, C-371/18, EU:C:2020:45, 74. pont).

26 Következésképpen a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő feltétlen törlési ok akkor alkalmazandó, ha a releváns és egybehangzó bizonyítékokból kitűnik, hogy az európai uniós védjegy jogosultja az e védjegy lajstromozása iránti kérelmet nem a versenyben való tisztességes

részvétel céljából, hanem azzal a szándékkal nyújtotta be, hogy az üzleti tisztesség követelményeivel nem összhangban álló módon megsértse harmadik személyek érdekeit, vagy azzal a szándékkal, hogy – adott esetben nem is egy konkrét harmadik személyre vonatkoztatva – a védjegy funkcióitól, többek között az előző pontban felidézett alapvető származásjelző funkciótól eltérő cél érdekében szerezzen kizárólagos jogot (2019. szeptember 12-i Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret kontra EUIPO ítélet, C-104/18 P, EU:C:2019:724, 46. pont; 2020. január 29-i Sky és társai ítélet, C-371/18, EU:C:2020:45, 75. pont).

27 Először is a fellebbezési tanács túlságosan megszorítóan értelmezte a rosszhiszeműség fogalmát, amikor a megtámadott határozat 19. pontjában kimondta, hogy a rosszhiszeműség olyan magatartást foglal magában, amely eltér az elfogadott etikai magatartási normáktól, illetve a tisztességes kereskedelmi és üzleti gyakorlattól, és tisztességtelen szándékot vagy más káros indítékot feltételez. A fenti 25. és 26. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból ugyanis az következik, hogy a védjegy bejelentője rosszhiszeműségének megállapításához elegendő lehet a bejelentőnek arra irányuló szándéka, hogy – adott esetben nem is egy konkrét harmadik személyre vonatkoztatva – a védjegy funkcióitól, többek között az alapvető származásjelző funkciótól eltérő cél érdekében szerezzen kizárólagos jogot.

28 Így, miképp a rosszhiszeműségnek minősítéshez nem szükséges, hogy a vitatott védjegy jogosultja a védjegy bejelentésének időpontjában konkrét harmadik személyt célozzon meg, az sem elengedhetetlen, hogy tudomása legyen a szóban forgó megjelölés harmadik személy általi használatáról. Ha ugyanis a vitatott védjegy jogosultjának erről tudomása lenne, a kérelme szükségképpen erre a harmadik személyre vonatkozna.

29 Következésképpen a fellebbezési tanács, azáltal hogy a megtámadott határozat 31. és 32. pontjában lényegében azt állapította meg, hogy a szóban forgó megjelölés korábbi használatáról való tényleges vagy vélelmezett tudomás bizonyítékának hiánya elegendő a szóban forgó törlési kérelem elutasításához, tévesen alkalmazta a jogot a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmezése során.

30 Másodszor, amint azt a Bíróság a 2019. szeptember 12-i Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret kontra EUIPO ítélet, (C-104/18 P, EU:C:2019:724) 48–55. pontjában végzett elemzése végén megállapította, a Bíróság által a 2009. június 11-i Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ítéletben (C-529/07, EU:C:2009:361), különösen annak 53. pontjában adott értelmezésből csak az következik, hogy amennyiben megállapítást nyer, hogy valamely harmadik személy a vitatott védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést használ azonos vagy hasonló áruk, illetve szolgáltatások vonatkozásában, ami összetéveszthetőséghez vezet, akkor meg kell vizsgálni az adott ügy releváns körülményeinek átfogó értékelése keretében, hogy a vitatott védjegy bejelentőjének tudomása volt-e erről. Márpedig a szóban forgó megjelölés harmadik személy általi korábbi használata nem minősül a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt feltételnek (lásd ebben az értelemben: 2019. szeptember 12-i Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret kontra EUIPO ítélet, C-104/18 P, EU:C:2019:724, 51., 52., 69. és 70. pont). Következésképpen a vitatott védjegy jogosultjának tudomása e megjelölés harmadik személy általi korábbi használatáról, vagy azon kérdés, miszerint e jogosultnak tudnia kellett volna-e a szóban forgó megjelölés harmadik személy általi ilyen korábbi használatáról, csupán egyike a figyelembe veendő releváns tényezőknek.

31 Ugyanígy a Törvényszéknek már volt alkalma pontosítani, hogy mivel az ítélkezési gyakorlatban kialakított különböző tényezők csak példaértékűek azon elemek összességét illetően, amelyeket figyelembe lehet venni a védjegybejelentőnek a védjegybejelentés benyújtásakor fennálló esetleges rosszhiszeműségének megítélésénél (a 2019. február 14-i Mouldpro kontra EUIPO – Wenz Kunststoff [MOULDPRO] ítélet T-796/17, nem tették közzé, EU:T:2019:88, 83. pont), e tényezők valamelyikének hiánya – az esetet jellemző körülményektől függően – nem feltétlenül zárja ki, hogy a bejelentő rosszhiszeműsége megállapítást nyerjen (lásd: 2019. május 23-i Holzer y Cia kontra EUIPO – Annco [ANN TAYLOR és AT ANN TAYLOR] ítélet, T-3/18 és T-4/18, EU:T:2019:357, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

32 Ebből következik, hogy a megtámadott határozat 20. pontjában a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy a rosszhiszeműség megítélésekor a 2009. június 11-i Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ítélet (C-529/07, EU:C:2009:361) 53. pontjában felsorolt kritériumokat „kell figyelembe venni”, és így nem vette kellőképpen figyelembe az ügy valamennyi körülményét.

33 Harmadszor, a védjegy bejelentőjének szándéka szubjektív elem, amelyet azonban az illetékes közigazgatási hatóságoknak és bíróságoknak objektív módon kell megállapítaniuk. Következésképpen a rosszhiszeműség feltételezett fennállását átfogóan kell megvizsgálni, figyelembe véve az eset valamennyi releváns ténybeli körülményét. A rosszhiszeműségre vonatkozó állítás csak ily módon értékelhető objektív módon (2019. szeptember 12-i Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret kontra EUIPO ítélet, C-104/18 P, EU:C:2019:724, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 A 2019. szeptember 12-i Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret kontra EUIPO ítélet (C-104/18 P, EU:C:2019:724) 48–55. pontjában a Bíróság azt is pontosította, hogy azon tényezők, amelyeket a rosszhiszeműség megítélése céljából a 2009. június 11-i Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ítéletben (C-529/07, EU:C:2009:361) megállapított, szorosan kapcsolódtak az ügy körülményeihez, és fennállhatnak további esetek is, amelyekben a lajstromozás iránti kérelem rosszhiszeműen benyújtottnak tekinthető (lásd továbbá ebben az értelemben: 2019. május 23-i ANN TAYLOR és AT ANN TAYLOR ítélet, T-3/18 és T-4/18, EU:T:2019:357, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

35 Ami közelebbről azon kérdést illeti, hogy a beavatkozó fél a vitatott védjegy lajstromozását a védjegy funkciói, különösen a származásjelző alapvető funkciója körébe tartozó célokra történő használat szándéka nélkül kérte-e (lásd: fenti 25. és 26. pont) a 2020. január 29-i Sky és társai ítélet (C-371/18, EU:C:2020:45) 76. és 77. pontjából következik, hogy bár a védjegy bejelentője nem köteles arra, hogy a védjegybejelentés benyújtásának vagy e kérelem vizsgálatának időpontjában pontosan megjelölje, vagy ismerje a bejelentett védjegy használatának módjait, és öt év áll rendelkezésére ahhoz, hogy a védjegy alapvető funkciójának megfelelő tényleges védjegyhasználatot megkezdje, rosszhiszeműségnek minősülhet egy védjegy lajtromozását kérni a védjegybejelentésben megjelölt áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában történő használatának a bejelentés időpontjában fennálló szándéka nélkül, mivel az ilyen védjegybejelentés a 207/2009 rendeletben szereplő célokra tekintettel nem indokolható. E rosszhiszeműség azonban csak akkor állapítható meg, ha objektív, releváns és egybehangzó valószínűsítő körülmények állnak fenn annak alátámasztására, hogy a védjegy jogosultja az e védjegy lajstromozása iránti kérelmet azzal a szándékkal nyújtotta be, hogy az üzleti tisztesség követelményeivel nem összhangban álló módon megsértse harmadik személyek érdekeit, vagy azzal a szándékkal, hogy – adott esetben nem is egy konkrét harmadik személyre vonatkoztatva – a védjegy funkcióitól eltérő cél érdekében szerezzen kizárólagos jogot.

36 A jelen ügyben az objektív, releváns és egybehangzó bizonyítékokból kitűnik, hogy a beavatkozó félnek a vitatott védjegy lajstromozása iránti kérelem benyújtásának időpontjában fennálló szándéka nem az volt, hogy azt a védjegy funkciói körébe tartozó módon használja.

37 Először is, a megtámadott határozat 37. pontjában megállapítást nyert, hogy nem zárható ki, hogy a beavatkozó fél ügyfeleit kívánta megvédeni a TARGET PARTNERS és TARGET VENTURES megjelölések esetleges összetévesztésétől, valamint hogy a vitatott védjegy bejelentése mögött álló üzleti logika a beavatkozó fél azon jogos igénye volt, hogy megvédje a TARGET PARTNERS védjegyén felül a kockázatitőke-szolgáltatásainak leírásával (VENTURES) kiegészített megkülönböztető nevét (TARGET), az ügyfelei tudatában felmerülő bármiféle összetévesztés elkerülésének érdekében.

38 Mindazonáltal a jelen ügy sajátos körülményei között azon tény, miszerint a beavatkozó fél valamely védjegyet annak érdekében lajstromoztatott, hogy megakadályozza az összetéveszthetőséget egy másik védjeggyel, amelynek már a jogosultja volt, és/vagy annak érdekében, hogy ennek keretében védje e védjegyek közös elemét, távol áll – amint azt a felperes lényegében állítja – a védjegy funkcióitól,

többek között az alapvető származásjelző funkciójától, és inkább a beavatkozó fél első védjegyének megerősödéséhez és védelméhez járult hozzá, amely mind a vitatott védjegy lajstromozását megelőzően, mind azt követően az egyetlen megjelölés volt, amellyel a beavatkozó fél a szolgáltatásait kínálta.

39 Másodszor, a beavatkozó fél által a tárgyaláson feltett kérdésekre adott válaszokból egyértelműen kitűnik, hogy a vitatott védjegy bejelentése mögött húzódó szándék egy másik védjegy – nevezetesen a TARGET PARTNERS – megerősítése volt, mivel a „www.targetventures.de” és a „www.targetventures.com” internetes oldalak csupán a beavatkozó fél fő internetes oldalára irányítottak át.

40 A beavatkozó fél ugyanis kifejtette, hogy a vitatott védjegyet – a lajstromozását megelőzően is – azért használták az internetes oldalakon, hogy átirányítsák az érdekelt fogyasztókat a „www.targetpartners.de” elnevezésű fő internetes oldalára, amelyen a beavatkozó fél a szolgáltatásait kínálja. Előadta továbbá, hogy ez képezi használatának fő okát. A beavatkozó fél szerint, azáltal hogy a „targetventures.com” és a „targetventures.de” doménnevekben egy megkülönböztető elemet, nevezetesen a „target” elemet használta a kockázatitőke-szolgáltatások leíró elemével, vagyis a „ventures” elemmel, és azáltal, hogy átirányított a beavatkozó fél fő oldalára, amelyen a TARGET PARTNERS védjegy alatt kínálja szolgáltatásait, az érdekelt vásárlóközönség számára azt kívánta bemutatni, hogy e szolgáltatásokat a Target Partners is kínálja. A vitatott védjegy lajstromozásának tehát az volt az oka, hogy védelemben részesítse a két internetes oldal nevében használt TARGET megjelölést. A beavatkozó fél azt is kijelentette, hogy ki kívánta terjeszteni védjegyportfólióját.

41 Tekintettel egyrészt arra, hogy nem vitatott, hogy a TARGET VENTURES megjelölés használata – a védjegybejelentése előtt, illetve azt követően – ugyanaz volt, vagyis a beavatkozó fél „www.targetpartners.de” fő internetes oldalára irányított át, másrészt pedig arra, hogy a beavatkozó fél által a tárgyaláson előadottakból következik, hogy e használat védelme volt a lajstromozás iránti kérelem fő oka, más konkrét tervezett használat említése nélkül, megállapítható, hogy a beavatkozó fél szándéka kizárólag e védjegy bejelentést megelőzővel megegyező használatának folytatása volt. Következésképpen a beavatkozó fél az említett kérelmet nem a versenyben való tisztességes részvétel céljából, hanem azzal a szándékkal nyújtotta be, hogy – adott esetben nem is egy konkrét harmadik személyre vonatkoztatva – a védjegy funkcióitól, többek között az alapvető származásjelző funkciójától, eltérő cél érdekében szerezzen kizárólagos jogot.

42 Harmadszor, a megtámadott határozat 37. pontjában szereplő azon általános állítást illetően, amely szerint nem zártható ki, hogy a beavatkozó fél azért jelentette be a vitatott védjegyet, mert ki kívánta terjeszteni a TARGET VENTURES megjelölés használatát, annak nem csupán e megjelölésnek a lajstromozási kérelem benyújtását megelőző használatától eltérő használat teljes hiánya mond ellent, hanem a beavatkozó fél által a tárgyaláson e védjegy bejelentést megelőző és azt követő használatának fő okára és akkori szándékára vonatkozóan tett nyilatkozatok, valamint azon körülmény is, hogy a beavatkozó fél elérte, hogy az ügyfelek szemében kizárólag a TARGET PARTNERS védjeggyel legyen azonosítható.

43 A beavatkozó félnek a 2015. július 7-i elektronikus levélre adott válaszából (lásd: fenti 7. pont) ugyanis kitűnik, hogy egyértelműen jelezni kívánta a szóban forgó ügyfél számára, hogy nem ő szervezi meg a reklámeseményt, azonban meg sem említette, hogy ő is használja a TARGET VENTURES nevet. Az sem vitatott, hogy a beavatkozó fél nem kínálta szolgáltatásait a TARGET VENTURES megjelölés használatával. Épp ellenkezőleg, a beavatkozó fél által kínált szolgáltatások eredetét mindig is TARGET PARTNERS védjegy azonosította. Így a beavatkozó fél még a lajstromozási kérelem benyújtását követően is kizárólag saját magának az ügyfelei általi azonosítása céljából használta ezt a nevet.

44 E körülmények között és erre utaló bármiféle bizonyíték hiányában a fellebbezési tanács tévesen vélte úgy, hogy a TARGET VENTURES megjelölés használatának kiterjesztésére irányuló szándék indokolhatta a lajstromozása iránti kérelem benyújtását.

45 Következésképpen a megtámadott határozat 38. pontjában szereplő következtetést alátámasztó indokok jogi és ténybeli hibákat tartalmaznak.

46 Negyedszer, amint az a fenti 27–29. pontban megállapításra került, hogy ha a vitatott védjegy jogosultjának a lajstromozás iránti kérelem benyújtásának időpontjában fennálló szándéka az volt, hogy – adott esetben nem is egy konkrét harmadik személyre vonatkoztatva – a védjegy funkcióitól eltérő cél érdekében szerezzen kizárólagos jogot, annak vizsgálata, hogy e jogosultnak előzetesen tudomása volt-e a szóban forgó megjelölés harmadik személy általi használatáról, nem elengedhetetlen feltétele az említett jogosult rosszhiszeműsége megállapításának. E körülmények között az események időbeli sorrendjének vizsgálata, amely pontosan azon kérdés vizsgálatának keretében illeszkedik, hogy a védjegyjogosult tudott-e vagy tudnia kellett-e e védjegy harmadik személy általi használatáról, szintén nem szükséges. Mindazonáltal a fellebbezési tanácsnak, mivel a jelen ügyben elengedhetetlennek tartotta annak bizonyítását, hogy a beavatkozó félnek tényleges vagy feltételezett tudomása volt a TARGET VENTURES megjelölés felperes általi használatáról, figyelembe kellett volna vennie az adott ügyre jellemző összes tényezőt, köztük először is e megjelölésnek a felperes által az Unión kívül történő használatát, másodszor pedig az események időbeli sorrendjét.

47 Először is, 2019. szeptember 12-i Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret kontra EUIPO ítéletből (C-104/18 P, EU:C:2019:724, 51., 52. és 55. pont) az következik, hogy annak vizsgálata, hogy a vitatott védjegy jogosultja előzetesen tudott-e e megjelölés harmadik személy általi használatáról, nem korlátozható az uniós piacra. Az említett ítélet 52. pontjában a Bíróság külön kifejtette, hogy előfordulhatnak olyan esetek ugyanis, amelyekben a 2009. június 11-i Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ítélet (C-529/07, EU:C:2009:361) alapjául szolgáló tényállástól eltérően, a lajstromozás iránti kérelem tekinthető rosszhiszeműen benyújtottnak, annak ellenére, hogy e bejelentés időpontjában nem használt harmadik személy azonos vagy hasonló megjelölést a belső piacon azonos vagy hasonló áruk vonatkozásában. A fellebbezési tanács, azáltal hogy jóváhagyta a törlési osztály elemzését, és a saját vizsgálatát arra korlátozta, hogy a beavatkozó fél tudomással bírt-e arról, hogy a TARGET VENTURES megjelölést a felperes vagy harmadik személy az Unión belüli kereskedelmi tevékenysége keretében használja, a megtámadott határozat 23., 26., 30. és 31. pontjában hiányosan alkalmazta ezt a tényezőt.

48 Másodszor meg kell állapítani, hogy elemzése keretében a fellebbezési tanács egyáltalán nem vette figyelembe a jelen ügyet jellemző események időbeli sorrendjét.

49 A fentiek összességéből következik, hogy az első jogalapnak helyt kell adni, és a megtámadott határozatot a második jogalap vizsgálata nélkül hatályon kívül kell helyezni.

A költségekről

50 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A jelen ügyben az EUIPO és a beavatkozó fél pervesztes lett. Mivel a felperes csak az EUIPO költségek viselésére való kötelezését kérte, ez utóbbit kell kötelezni a saját költségein felül a felperes részéről a Törvényszék előtti eljárásban felmerült költségek viselésére.

51 A fentiekben foglaltakon túl kívül a felperes azt kérte, hogy a Törvényszék az EUIPO-t kötelezze a felperes részéről az EUIPO törlési osztálya és fellebbezési tanácsa előtti igazgatási eljárásban felmerült költségek viselésére. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 190. cikkének (2) bekezdése értelmében a feleknél a fellebbezési tanács előtti eljárással kapcsolatban szükségszerűen

felmerült költségeket megtérítendő költségeknek kell tekinteni. Ez azonban nem vonatkozik a törlési osztály előtti eljárás során felmerült költségekre. Ennélfogva a felperes EUIPO előtti eljárás során felmerült költségeinek megtérítése iránti kérelmének csak a fellebbezési tanács előtti eljárásban szükségszerűen felmerült költségek tekintetében lehet helyt adni.

52 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (3) bekezdése alapján a beavatkozó fél maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) második fellebbezési tanácsának 2019. február 4-i határozatát (R 1684/2017-2. sz. ügy) hatályon kívül helyezi.

2) A Törvényszék az EUIPO-t kötelezi a saját költségeinek, valamint a Target Ventures Group Ltd részéről felmerült költségek, beleértve a fellebbezési tanács előtt felmerült költségeket is, viselésére.

3) A Target Partners GmbH maga viseli a saját költségeit.

Collins Kreuschitz Steinfatt

Kihirdetve Luxembourgban, a 2020. október 28-i nyilvános ülésen.

Aláírások